

„Bogu dziękujcie (...). Ducha nie gaście!”

Hasła: 1. „... Ducha Święty” 2. Jezus przyszedł do uczniów ... w dniu Zmartwychwstania. 3. Jezus ... uczniowi ręce i bok. 4. „Ducha Święty, ... serca swoich wiernych”. 5. „Uradowali się zatem uczniowie ... Pana”. 6. „Ześlij Twojego Ducha, a powstanie życie i odnowisz ... ziemi”. 7. Jesteśmy ... Boga i braćmi dla siebie. 8. „Drzwi były ... z obawy przed Żydami” 9. Ducha Święty zapal w naszych sercach ogień swojej ... 10. „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was ...” 11. Jezus, stanął ... i rzekł do nich: Pokój wam!. 12. Otworzyć się na Ducha Świętego to ... się Jego wyzwalającej mocy;

1	x	x	x	x	P	R		J		Z
2	W		E			O		M	x	x
3	x	P		K		Z		L	x	x
4	x	x	x	N		P		L		J
5	x	U		R		A		S	Y	x
6	x	x	x	O		L		C	E	x
7	D		I			M	I	x	x	x
8	Z			K		I		E	x	x
9	x	x	x	M		L		S	I	x
10	x	x	x	x	P	O		Y		M
11	x	x	x	P		S		O		U
12	P		D			C	x	x	x	x



Papież Franciszek: ... Zesłanie Ducha Świętego to „urodziny Kościoła” – Duch Świętym „jest wiatrem, który popycha nas do przodu, który nas podtrzymuje w drodze, który sprawia, że czujemy się pielgrzymami i obcymi, i nie pozwala nam rozsiać się wygodnie, stać się ludem „osiadłym”. I tak jeśli „List do Hebrajczyków porównuje nadzieję do kotwicy”, „do tego obrazu możemy dodać obraz żagla”...bowiem „kotwica jest tym, co zapewnia łodzi bezpieczeństwo i utrzymuje ją „zamocowaną” na falującym morzu, natomiast „żagiel jest tym, co pozwala jej się poruszać i płynąć naprzód po wodach”. Dlatego właśnie „nadzieja przypomina żagiel”, który „zbiera wiatr Ducha i przekształca go w siłę napędową”, zdolną sprawić, że „łódź płynie na otwarte morze lub do brzegu”... Duch Święty czyni nas także do bycia siewcami nadziei; do tego, byśmy również my – tak jak On i dzięki Niemu – byli „parakletami”, czyli pocieszycielami i obrońcami braci”...; - dobrym chrześcijaninem jest ten, kto „rozsiewa nadzieję: olej nadziei, woń nadziei, a nie ocet goryczy i beznadziei”... .. A dar Ducha, niech sprawi, że będziemy obfitowali

w nadzieję i niech sprawi, byśmy rozsiewali nadzieję wobec tych wszystkich, którzy są w największej potrzebie i najbardziej odrzucani” [Audiencja Generalna, 31 maja 2017]



św. Jan Paweł II - „U początku owego nadprzyrodzonego <<usynowienia>> ludzi stoi Duch Święty, który jest Miłością i Darem ... Duch Święty – Dar nieprzerwanie działa w Kościele i w świecie, choć niejednokrotnie spotyka się ze sprzeciwem ze strony człowieka. W historii ludzkości przeważają jednak owoce Ducha... „W zmartwychwstaniu Chrystusa bowiem Duch Święty – Parakletos, objawił się nade wszystko jako Ten, który daje życie” (n. 58). To Duch Święty przetwarza świat ludzki od wewnątrz, od wnętrza serc i sumień. To On uczy jak uczynić „dar z siebie” (n. 59). Taki człowiek żyjąc życiem Bożym jest chwałą Boga, a utajonym szafarzem tego życia i tej chwały jest Duch Święty”; [“Dominum et Vivificantem”].



Kardynał Stefan Wyszyński - Duch Święty to przedziwnej tchnienie życia, to jakby wiatr usłudnie przynoszący wilgoć na pustynię... [Kromka chleba, 23].

Człowiek wyszeptał: - Boże, przemów do mnie!
I oto słowik zaśpiewał. Ale człowiek tego nie usłyszał,
więc krzyknął:-> Boże, przemów do mnie!

I oto błyskawica przeszła niebo...
Ale człowiek tego nie dostrzegł, rzekł:

> - Boże, pozwól mi się zobaczyć.

I oto gwiazda zamigotała jaśniej.

Ale człowiek jej nie zauważył,
więc zawołał: > - Boże, uczyni cud !

I oto urodziło się dziecko. Ale człowiek tego nie spostrzegł. Płacząc w rozpacz, powiedział:

> - Dotknij mnie, Boże, niech wiem, że jesteś tu.

Bóg schylił się więc i dotknął człowieka.

Ale człowiek strzepnął motyla ze swego ramienia
i poszedł dalej. Bóg jest wśród nas.

Także w małych i prostych rzeczach. Człowiek płakał:

> - Boże, potrzebuję Twojej pomocy !

I oto dostał maila z dobrym słowem i słowami zachęty.

Ale człowiek usunął go i kontynuował płacz ...

MOJE POSTANOWIENIE: Pomodłę się o przyjęcie daru Ducha Świętego jako Towarzysza i Przyjaciela, daru dziecięctwa Bożego i daru bycia przyjacielem ...

Kapelan Instytutu Matki i Dziecka
Ks. Proboszcz Arkadiusz Wójtowicz
Parafia Św. Stanisława B.M.
01-244 Warszawa; ul. Bema 73/75
[gazetka do użytku wewnętrznego Instytutu]

INSTYTUT MATKI I DZIECKA
ul. Kasprzaka 17
KAPLICA ŚW. RODZINY
(W PODZIEMIACH SZPITALA WEJŚCIE NR 3
POKÓJ NR P27)

MSZA ŚW.

Niedziela

GODZ. 11.00



04.05.2017

**Spowiedź-pół godziny
przed i po Mszy Św.
oraz na prośbę**

Niedziela Zesłania Ducha Świętego

Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości.
J 20,19-23

Wieczorem w dniu Zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znów rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane. ... Otworzyć się na Ducha Świętego to poddać się Jego wyzwalającej mocy: uwierzyć w niestrudzoną Bożą miłość i zacząć nią żyć. To dać się ponieść, zamiast iść pod wiatr. Doświadczając działania Ducha Świętego, ... stajemy się tym, kim mamy być z natury: dziećmi Boga i braćmi dla siebie. [Ks. J.Januszewski, „Oremus” V08, s. 55].

Przyjdź Duchu Święty, napełnij serca Twoich wiernych i rozpal w nas ogień Twojej Miłości.

Ześlij Twój Duch, a powstanie życie i odnowisz oblicze ziemi. - Duchu Święty napełnij nas łaską Swoją i prowadź do naszego nowego miejsca wspólnoty i nowego miejsca modlitwy. Amen

Pewien pan żalił się: „Kiedy byłem szczęśliwy, powdziło mi się, z radością chwaliłem Boga. >>Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu<< - mówiłem tak, jakbym śpiewał na różańcu. Kiedy spotkała mnie przykrość upokorzenia, nie mogę wykszusić ani słowa, modlitwa staje mi kością w gardle”. **Chrystus Pan w chwili największego cierpienia na krzyżu nazwał Boga Ojcem. - Chyba słowo „Pocieszyciel” – to nie to samo co „Paraklet”.** Pocieszać – to za mało. Mowa o Duchu Świętym, który jest mocą. Nieraz niespodziewanie odsłania zawsze aktualny dla nas sens Pisma Świętego. Ile razy święte słowa, na które **nie zwracaliśmy uwagi – nagle** stają się nam bliskie, najbardziej potrzebne, żywe. – **To Duch Święty przypomina to, co najważniejsze w danej chwili dla naszej duszy.**

[Wszędy pełno Ciebie, x J. Twardowski, s. 47];

MODLITWA WIERNYCH : -

1. Módlmy się za pasterzy Kościoła, aby czerpiąc ze wzajemnej miłości ukazywali nam drogę do Domu Ojca – CIEBIE PROSIMY – WYŚLUCHAJ NAS PANIE
 2. Módlmy się o miłość i pokój dla wszystkich ludzi całego świata - CIEBIE PROSIMY – WYŚLUCHAJ NAS
 3. Módlmy się za dzieci z naszego Instytutu, ich rodziny, lekarzy i wszystkich pracowników, aby cieszyli się Miłością Boga - CIEBIE PROSIMY – WYŚLUCHAJ NAS
 4. Módlmy się za sprawujących władzę w naszym państwie, aby Duch Święty obdarzał ich swoimi darami-
 6. Módlmy się o wdzięczność Bogu za wielkich świętych, których powołuje spośród nas – CIEBIE PROSIMY...
 7. Módlmy się za nas samych o miłość i wierność Bogu - CIEBIE PROSIMY – WYŚLUCHAJ NAS PANIE
- Niech nas ogarnie łaska Panie Twa. Duch Twój Święty niech dotknie nas.**

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina
I – Lectio - Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty;

II - Meditatio –Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?" - O czym myślał Chrystus, gdy obiecywał Ducha Świętego. - Chciał dać nam Towarzysza i Przyjaciela, a nie chłopca na posyłki. Czy będziemy w stanie Go przyjąć tak, jak chciałby tego Chrystus? Chrystus wiedział, że to nie takie proste, wiedział, że Ducha Świętego nie może przyjąć „świat” – ponieważ Go nie widzi ani nie zna. A my właśnie często jesteśmy tylko ze świata. Zaraz – zapyta ktoś – a niby to skąd mamy być, jak nie ze świata? Otóż w języku Ewangelii słowo „świat” oznacza życie bez Boga, przeciwne Bogu, albo zupełnie obojętne na Boga, tzn. życie bez wiary. Taki człowiek faktycznie nie zna Boga, albo ma zupełnie fałszywy obraz Boga, ukształtowany według swoich wyobrażeń i potrzeb. Dlatego też nie może i nie chce przyjąć Ducha Prawdy, bo wtedy musiałby zrezygnować ze swoich „prawd”, często o wiele łatwiejszych i mniej wymagających. I tu dopiero bardzo wyraźnie widać, kim jest chrześcijanin: jest to człowiek, który chce poznać Boga. A może Go poznać – i poznać, bo Bóg z nim przebywa. Gdy człowiek jest gotów Boga przyjąć i wpuścić do swojego życia, Bóg nigdy nie odmawia. Przychodzi szybko – i wtedy człowiek staje się chrześcijaninem. Dopiero wtedy, gdy z zaufaniem odda swoje życie Bogu. W tym samym momencie otrzymuje Ducha Świętego, a w Nim – nowe życie.

III. Oratio: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed

Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie słowo. Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu:

Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię (Ps 104) IV–Contemplatio: Trwaj przed Bogiem ...To czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Powtarzaj w różnych porach dnia: **Przybądź Duchu Święty, Ześlij z nieba wzięty Światła Twego strumień.** [Sekwencja]

Kalendarium:

05. VI. 2017 – pn. – Święto Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła - Dzisiejsze święto przypomina nam, że Kościół nie jest domem dziecka, gdzie wszystkie dzieci z pozorów mają wszystko, ale są smutne, bo pozbawione bliskości mamy. Nasza Matka jest blisko, a my, mimo różnych braków i niedoskonałości, możemy iść przez życie z radością. Ona – tak jak na weselu w Kanie – naprawdę jest z nami. Uczy nas, jak słuchać Jezusa i karmić się Jego Ciałem, przedstawia Mu nasze potrzeby, lęki i trudności. Podczas Eucharystii towarzyszy nam swoją modlitwą i zachęca, byśmy z ufnością przyjęli miłość Jezusa i podążyli za Nim w codziennym życiu. [x A. Rybicki, „Oremus” VI 2006, s. 31]

08. VI. – czw. - Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana- Wraz z całym Kościołem w Polsce przeżywamy dziś ustanowione w 2013 r. święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Przypomina nam ono o tym, że Jezus jest naszym Pośrednikiem u Ojca. On samego siebie złożył w ofierze, by nas wykupić z niewoli grzechu i dać nam zbawienie. Dzięki ofierze Jego Ciała i Krwi uzyskaliśmy śmiały przystęp do Boga, którego możemy nazywać Ojcem. Każda Eucharystia uobecnia Jego ofiarę, a nasze serca skłania ku temu, byśmy także siebie samych uczynili wiecznym darem dla Boga. Wzbudźmy więc w naszych sercach na nowo pragnienie oddania się Bogu i uczynimy ten dar miłym Mu przez złączenie go z ofiarą Syna Bożego. [x L. Poleszak SCJ, „Oremus” VI 2014, s. 66];

10. VI. – sb. - Wsp. bł. Bogumiła, biskupa- (1135 – 1204) - opat w zakonie cystersów; od 1186 r. biskup poznański, a później arcybiskup gnieźnieński. Wincenty Kadłubek wspominał go jako „męża pełnego cnót i wiedzy oraz wielkiej szlachetności umysłu”. Po 12 latach intensywnej pracy Bogumił złożył rezygnację z biskupstwa i został pustelnikiem. W jego życiu spełniły się słowa Chrystusa mówiące o tym, że do Bożego Królestwa wejść ci, którzy zachowują i uczą zachowywać Boże Prawo. [J. Szymczak OP, „Oremus” VI 2009, s. 44].

